SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 142. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 28, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 28-го ЛИПНЯ 1994. Ч. 142. РІК СІ

О. МОРОЗ ЗУСТРІВСЯ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ПРЕСИ

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 22-го липня, виконавчий комітет Вільних Профспілок України звернувся з листом до голови Верховної Ради Олександра Мороза. Автори листа звертають увагу, що народні депутати не виконують своїх передвиборчих обіцянок. „Навпаки, депутати, які отримали мандати під гаслами боротьби за соціяльну справедливість, зайнялися поділом влади, щоб отримати доступ до корита", — сказано в листі. „Обурення виборців зростає і Вільні Профспілки змушені будуть переконливіше просити народних депутатів виконувати свої обіцянки або звільнити місце для інших".

О. Мороз на зустрічі з представниками засобів масової інформації зазначив, що закінчується формування структур законодавчої та виконавчої влади. Водночас він підкреслив, що розподіл уповноважень і функцій влади зовсім не означає, що послабиться вплив і права Президента.

Щодо ядерної зброї, то, за словами Мороза, договір про її нерозповсюдження буде ратифіковано, але і світова громадськість має виконувати свої обіцянки: із 350 міл. дол., які ЗСА мали виділити Україні, використано лише 11 міл. дол.

Відносини з Росією, сказав далі О. Мороз, мають визначатися договором, у якому треба затвердити положення про недоторканість кордонів як України, так і Росії. Крім того, договір цей має охопити такі важливі сфери як митний союз, режим прикордонних областей, спільний банк. Першим етапом на шляху випрацювання цього договору стане візита парляментарної делегації України до Москви. Сам договір плянується підписати у жовтні під час приїзду Боріса Єльцина в Україну.

На запитання, як він ставиться до наміру Президента України Л. Кучми надати російській мові статусу офіційної, голова Верховної Ради відповів: „це лише підтвердить статус української мови як державної".

Обстріляли український літак

Київ (УНІАР). — У п'ятницю, 22-го липня, о год. 8:30 вечора у Сараєво був обстріляний літак батальйону миротворчих сил України.

Як повідомила пресова служба Міністерства Оборони України, після злету літака ІЛ-76 Військово-повітряних сил України, який виконував черговий ротаційний полет 240 батальйону миротворчих сил Організації Об'єднаних Націй, на кілька десятків метрів над землею, він був обстріляний з позицій боснійських сербів. Жертв немає. Тяжко поранений один український вояк.

Міністерство Оборони України повідомило, що згаданий випадок не спричинить змін у пляні ротації батальйону миротворчих сил України.

Помер П. Саляк

Ню Йорк. — Тут у вівторок, 26-го липня, у місцевій лікарні помер інж. Петро Саляк, головний секретар Українського Братського Союзу, член Секретаріяту СКУ, голова Контрольної Комісії УАКРади, довголітній муж довір'я при церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н.Й., та член інших організацій.

Панахида відбудеться в п'ятницю, 29-го липня, в год. 7:30 вечором, у Grey Funeral Home, у Порт Джервіс, Н.Й. Похорон о год. 9-ій рано в суботу, 30-го липня в церкві св. Володимира в Ґлен Спей а опісля на українських православний цвинтар св. Андрея в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Л. КУЧМА ЗУСТРІВСЯ З АМБАСАДОРОМ РОСІЇ

Київ (УНІАР). — Тут 22-го липня Президент України Леонід Кучма зустрівся з амбасадором Росії Леонідом Смоляковим. Після зустрічі Смоляков розповів кореспондентам, що мова йшла про якнайшвидше підписання угоди про дружбу і співробітництво між двома країнами. Під час зустрічі також досягнуто принципове домовлення про приїзд Президента Росії Боріса Єльцина в Україну. Президент Кучма, за словами Смолякова, готовий вирішувати найгостріші проблеми, зокрема проблеми Чорноморської фльоти. Він глибоко розуміє зміст проблеми і бачить шляхи її вирішення.

„Якщо станутся зміни в бік більшої інтеграції України з Росією, особливо в економічній сфері, якщо будуть вирішені питання колективної безпеки, якщо будуть зроблені кроки назустріч Росії, то з нашого боку будуть прийняті адекватні рішення", — сказав Л. Смоляков.

Президент Л. Кучма на запитання кореспондентів, які будуть відносини з Росією, відповів: „Ми будуємо свою незалежну державу і не збираємося повертатися у лоно колишньої імперії". Президент зауважив, що договір про економічну співпрацю з Росією, який має бути підписаний у Києві під час приїзду російського президента Боріса Єльцина, не означатиме повернення до совєтського варіянту відносин. Дата приїзду Єльцина в Україну ще не визначена.

Спростовують повідомлення

Київ (УНІАР). — Міністерство Закордонних Справ України розповсюдило заяву, у якій сказано: „Останніми днями у засобах масової інформації почали з'являтися повідомлення, у яких приводяться оцінки, у тому числі й негативні, тих чи інших висловлювань, тієї чи іншої позиції Президента України Леоніда Кучми. При цьому нерідко авторство цих оцінок приписується анонімним високопоставленим співробітникам Міністерства Закордонних Справ України. У зв'язку з цим, пресовий центр МЗС уповноважений заявити, що Міністерство Закордонних Справ є структурою у системі виконавчої влади, якою керує Президент нашої держави. У МЗС працюють люди, які розуміють, що таке державна дисципліна, етика. Тому публікації з будь-якими оцінками дій керівництва держави з посиланням на співробітників МЗС, які побажали залишитися невідомими, прес-центр розглядає як політичні провокації".

Справа „Бласко" триває

Одеса (УНІАР). — Тут 20-го липня голова української парляментарської комісії Юрій Кармазін сказав кореспондентам, що „праця парляментарної комісії, яка розслідує справу Акціонерного Судноплавного Концерну „Бласко", блькується керівництвом концерну. За його словами, правління АСК „Бласко" робить усілякі спроби дискредитувати рішення Верховної Ради.

Комісія Верховної Ради висунула вимогу до виконуючого обов'язки міністра транспорту України Олександра Артеменка довести до відома трудівників галузі постанови Верховної Ради з 27-го січня і з 7-го липня 1994 року. „Коли люди прочитають ці постанови, — вважає Ю. Кармазін, — вони розберуться у всьому самі".

Фінансовий віцепрезидент АСК „Бласко" Євген Печкуров у свою чергу сказав, що „постанова Верховної Ради з 7-го липня 1994 року — двозмістовна та суперечна". Він зазначив, що в основі конфлікту навколо „Бласко" лежить боротьба тих сил, які виступають за ринкове реформування транспортової сфери України — проти адміністративно-командної системи. Це, на думку Печкурова, боротьба не економічна, а політична. „Ми маємо конфлікт ідеологій і, на жаль, в цей конфлікт втягнута велика господарська структура, яка не повинна бути заложницею тих, або інших політичних амбіцій".

Причиною погіршення фінансового стану „Бласко" Печкуров вважає загальну економічну кризу в Україні, спад виробництва, а

(Закінчення на стор. 4)

Єгипет сприяє зближенню між Ізраїлем і Сирією

Дамаск, Сирія. — З початком цього тижня в сирійську столицю приїхав єгипетський президент Госні Мубарак, щоб сприяти продовженню діялогу між Сирією та Ізраїлем. Г. Мубарак взяв на себе ролю посередника в ізраїльсько-сирійських переговорах після того, як державному секретареві З'єднаних СтейтівВорренові Кристоферові не вдалося зрушити ці переговори з мертвої точки.

Сталося так, як і передбачала більшість спостерігачів: ізраїльсько-сирійський діялог зайшов у глухий кут через проблему Ґолянських пагорбів. Сирія твердо вимагає, щоб Ізраїль вивів свої війська з цього стратегічно важливого району. Ізраїль відмовляється, усвідомлюючи, що втрата ним Ґолянських пагорбів дозволить Сирії набути військову перевагу.

Президент Сирії Гафез Ассад покищо не йде на поступки, однак загальна ситуація складається в такий спосіб, що сирійський лідер змушений буде змінити наставлення. Вигідний для Єрусалиму розвиток стосунків з палестинцями, які дістали з рук ізраїльтян автономію у смузі Ґази і в Єрихоні, мирні переговори між Ізраїлем і Йорданією позбавляють Сирію політичних козирів. Г. Асад вже не раз остерігав, що намір Йорданії підписати сепаратний мир з Ізраїлем — це „зрада інтересів усього арабського світу".

Підписання у Вашінґтоні ізраїльсько-йорданської мирної декларації означає, що й Сирія мусить остаточно визначитися у своїй політиці щодо Ізраїля — або також іти на замирення з ним, або, всупереч сподіванням світової спільноти, продовжувати ворогування і боротьбу.

Єгипетський міністер закордонних справ Амр Муса вважає, і в цьому з ним годяться всі аналітики, що тривкого миру на Близькому Сході не буде поки радикальним чином не поліпшаться стосунки між Ізраїлем та Сирією. З останніх заяв ізраїльських керівників виглядає, що вони не сподіваються від Г. Ассада поступок „в найближчі тижні".

КИЇВ. Міністер в справах національностей і міграції Олександер Ємець зрезиґнував зі своєї посади і бальотується до Верховної Ради України. Виступаючи перед виборцями, на запитання, чому він зрезиґнував, О. Ємець відповів, що це був протест проти „комунізації Уряду". З приводу перемоги Л. Кучми на президентських виборах, О. Ємець висловив надію, що в демократів буде достатньо сили для того, щоб протистояти антидержавній політиці й новообраний Президент безперечно зважатиме на силу.

РОСІЯ ПОГОДИЛАСЬ ВІДТЯГНУТИ СВОЇ ВІЙСЬКА З ЕСТОНІЇ

Москва. — У вівторок, 26-го липня, Росія формально погодилась вивести свої війська з Естонії, як було узгоджено раніше, до 31-го серпня, хоча на зустрічі „великої сімки" в Неаполі тому два тижні, куди був запрошений як спостерігач президент Росії Боріс Єльцин, він заявив, що війська не будуть відтягнені, якщо Естонія не надасть більших пільг російським старшинам у відставці, які хочуть там залишитись. Після кількамісячних переговорів президент Естонії Леннарт Мері та президент Росії Б. Єльцин дійшли до компромісу в справі 10,000 російських старшин у відставці, які живуть в Естонії.

На пресовій конференції після зустрічі Л. Мері підкреслив, „що виведення російських військ з Естонії має велике міжнародне значення, бо після 50 років совєтської окупації, ми знову стаємо частиною Европи". Для заспокоєння внутрішньої опозиції в Росії, Андрей Козирев, міністер закордонних справ Росії, приобіцяв, „що ця угода вповні гарантуватиме російські інтереси". Обидві сторони підтвердили, що ці переговори були важкими, але їх позитивне вирішення буде корисним для всіх.

Великий вплив у цьому рішенні мали ЗСА, які у законопроєкті про закордонну допомогу зазначили, що цілком припинять надання будь-яких кредитів Росії, якщо війська не будуть відтягнені з Естонії до 31-го серпня. Крім того Вашінґтон перестерігав, що навіть найменша затримка може стати перешкодою запляннованої на кінець вересня російсько-американської вершинної конференції у Вашінґтоні.

Росія погодилась на те, що Естонія має право зформувати комісію, яка розглядатиме аплікації російських військовиків на право залишитись в Естонії, а Естонія погодилась всім з них дати це право, а не тільки тим, які пішли на пенсію після 1991 року. Одначе Естонія залишила за собою право на видалення будь-якого російського мешканця з Естонії, якщо він діє на шкоду держави.

Обидві сторони були досить песимістично наставлені до цих переговорів, а позитивне узгодження між обидвома президентами було великою несподіванкою. Підписання угоди треба було відкласти, щоб дорадники мали час зформулювати потрібні до підпису документи.

У СВІТІ

ШВАЙЦАРСЬКЕ МІСТО ЖЕНЕВА вибране місцем перебування секретаріяту Світової торговельної організації, яка в 1995 році замінить собою так звану Генеральну угоду в питаннях торгівлі і тарифів, що об'єднує 123 країни. На право розмістити в себе головне бюро нової престижевої міжнародної організації претендувало крім Женеви, німецьке місто Бонн.

БОЙОВИКИ ОДНІЄЇ з протестантських терористичних груп у Белфасті застрілили 44-річного католика Боббі Монегена в його домі, на очах родини. Відповідальність за новий злочин взяла на себе організація Борці за визволення Олстеру. Б. Монеген працював у барі в портовому районі міста. Минулого місяця протестантські екстремісти напали на цю бару, знищивши її ракетою. Спостерігачі остерігають, що ця чергова терористична акція може викликати відповідні кроки з боку терористів-католиків.

ПРЕСА СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ здіймає на сміх відкриті в російському місті Санкт-Петербурзі так звані спортові Ігри доброї волі. Чеська молодеча газета „Млада Фронта Днес" трактує їх як „посмертну дитину ґорбачовської епохи, придуману і досі підтримувану американським магнатом Тирнером, власником телекомпанії Сі-Ен-Ен і чоловіком артистки Джейн Фонди". Спортові коментатори не обминули скандалу першого дня ігор, коли шведська дружина плавців відмовилася від участи у змаганнях через брудну, аж червону від іржі воду в басейні.

НІМЕЦЬКА ПОЛІЦІЯ заарештувала 22 молодих неонацистів, які увірвалися з меморіял на місці колишнього концентраційного табору Бухенвальду, поблизу міста Ваймар. Розбишаки приїхали на туристичному автобусі до будинку меморіялу і закидали його градом каміння, а відтак, розбивши двері, увірвалися всередину і стали викидати звідти експонати. Охорона музею викликала поліцію і хулігани дали себе арештувати з такою зухвалістю, ніби здійснили героїчний вчинок і тепер чекають „заслуженого признання".

ЙОРДАНЕЦЬ МОХАММЕД ІЗМАЇЛ Абеква, який раніше мешкав у стейті Ню Джерзі і задушив свою жінку та з двома дітьми втік в Йорданію, тепер станеTам перед судом. Керівник йорданської служби безпеки генерал Абдель-Рагман Адван повідомив, що Абеква після кількагодинного допиту признався у своєму злочині. Якщо суд визнає його винним, то Абекву чекає кара смерти на шибениці.

ПРОВІДНА КОМУНІСТИЧНА газета Куби „Ґранма" повідомила, що 32 кубинців, які викрали невеликий човен-буксир і стали втікати на ньому до берегів Фльориди, зударилися з іншим кораблем і втонули. Це сталося після того, як два вартові швидкісні кубинські човни зі встановленими на них пожежними машинами наздогнали втікачів і спрямували на них сильні струмені води. Один із вартових кораблів зударився з човном і той за кілька хвилин пішов під воду. Серед втонулих втікачів були жінки і діти. „Ґранма" намагається переконати, що буксир з втікачами не був втоплений навмисне, а втонув, бо був дерев'яний і дуже старий.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНҐТОНІ В ПОНЕДІЛОК, 25-го липня, прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Рабін і король Йорданії Гуссейн підписали спільну декларацію в присутності президента ЗСА Билла Клінтона про закінчення воєнного стану між обидвома країнами, який тривав 46 років. У згаданій декларації також говориться про добросусідські відносини, відкриття двох нових переходів на кордоні та визнання Йорданії, як історичного опікуна святих мусулманських місць у Єрусалимі. Документ підписано на столі, що на ньому в 1979 році підписано мирну угоду між Єгиптом і Ізраїлем, як і минулорічний документ між Ізраїлем і Палестинською визвольною організацією. Згаданий стіл набуває історичної вагомости коли йдеться про мир на Близькому Сході.

ДЕЛЕҐАЦІЮ УРЯДОВИХ КІЛ ЗСА на чолі з уповноваженим представником секретаря Департаменту оборони ЗСА, головою фонду Нанна-Луґара, адміралом Дені Вейзлі, прийняв голова Верховної Ради України Олександер Мороз. Мета відвідин американської делеґації — допрацювати з урядовими структурами та керівниками низки підприємств України проєкт перезабезпечення необхідними технічними засобами атомної енерґетики в державі. О. Мороз зазначив, що співробітництво в цій галузі має для України стратегічне значення, оскільки впровадження провідних технологій у сферу ядерної енерґетики позитивно впливає на зміни в усій економіці. Водночас голова ВР висловив зауваження щодо стримання процесу надходження в Україну грошей зі ЗСА, як у формі економічної допомоги, так і закладених у конкретні інвестиційні програми.

МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА, 25-го липня, нафтова корпорація Екзон погодилась виплатити 20 міл. дол. тубільним мешканцям Аляски, які в суді заявили, що розлив з нафтоналивного судна „Вальдіз" згаданої фірми ушкодив їхні місця полювання, а тим самим і можливості прохарчування їхніх родин. Ця позасудова угода засягне приблизно 3,500 осіб, що становить одну четверту з усіх, які домагаються відшкодовання від компанії Екзон за заподіяну шкоду тому п'ять років у заливі принца Віллияма в Алясці.

У ВАШІНҐТОНІ СЕНАТСЬКА підкомісія схвалила проєкт оборонного бюджету на 1995 рік, в якому визначено найменшу суму фондів на видатки нового обладнання за останніх 15 років. Сенатор Даніел Інуе, демократ з Гаваїв, який очолює цю підкомісію сенатської Комісії розподілення фондів, підкреслив, що бюджет в сумі 243.6 біл. дол., на наступний рік дасть змогу збройним силам ЗСА купити 17 бойових літаків і чотири кораблі, одначе грошей на нові танки не виділено.

У НАСЛІДОК ОСКАРЖЕННЯ конґресмена Дена Ростенковского у можливих зловживаннях свого авторитету, зокрема коли йшлося про купно різних подарунків у конґресовій крамниці, вирішено подарункові речі усунути з полиць цієї крамниці. Замість того буде відкрито нову крамницю з подарунками, яка буде доступною як для загальної публіки, так і для конґресменів. Відкриття цієї нової крамниці передбачається на 1-го вересня. У листі до членів Палати Репрезентантів від двох конґресменів, які очолюють комісію, що займається цією справою, Чарлі Роса — демократа з Північної Кероляйни та Билла Томаса — республіканця з Каліфорнії, сказано, що колишня конґресова крамниця залишиться тільки для офіційних закупів.

Концерти клясичної музики прикрасять програму Союзівки

Р. Цимбала

А. Бачинська

Союзівка (Г. Колесса). — Концертова програма оселі наступного кінця тижня складається з двох концертів — хорової та вокальної музики. Перед гостями у суботу, 30-го липня, виступить українських хор „Думка" з Ню Йорку (диригент і музичний керівник — Василь Гречинський), а у неділю — Роман Цимбала (тенор) та Анна Бачинська (сопрано) у супроводі Марії Цимбали (фортепіяно). Обидва концерти відбудуться у залі „Веселка"; початок суботнього концерту — о год. 8:30 вечора, недільного — о год. 2:15 по полудні.

Український хор „Думка" заснований в Ню Йорку 45 років тому. Він збагатив культурне життя української діяспори, справляв захоплюючи враження також на американських та європейських слухачів. З широким репертуаром, що включає українську клясичну, церковну та народну музику, хор виступав у Карнеґі Голл, Медісон Сквер Ґарден, у катедрі св. Патрика в Ню Йорку, Каннеді Центрі у Вашінґтоні, в Ґарден Стейт Артс Сентер в Ню Джерзі та у багатьох столицях европейсьських держав. У 1990 році хор відбув успішне турне по Україні. В лютому ц.р. хор „Думка" з Ню Йорку взяв участь у величавому відзначенні 100-ліття Українського Народного Союзу в Карнеґі Голл.

Диреґент і мистецький керівник хору Василь Гречинський — колишній хормайстер Львівського театру опери та балету ім. І. Франка, викладач дириґування у Львівській консерваторії ім. М. Лисенка, керівник кількох львівських хорів. Освіту здобув у Львівському музично-педагогічному училищі ім. Ф. Коллеси, а потім — у Львівській та Московській консерваторіях. До ЗСА приїхав в 1991 році, ставши дириґентом „Думки" у 1992 році.

Співак Роман Цимбала — випускник Львівської консерваторії ім. М. Лисенка. Від 1985 року він — соліст Львівського оперного театру, де співає ведучі партії в таких операх як „Ріголетто", „Травіята", „Євґеній Онєґін", „Князь Ігор", „Царева наречена", „Запорожець за Дунаєм" та „Наталка Полтавка". Р. Цимбала з успіхом відбув концертові турне по Польщі, Чехії, Еспанії, Франції, Іта-

(Закінчення на стор. 4)

ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИЙ ВЕЧІР В „ҐРАЖДІ"

Гантер, Н.Й. — Тут у Центрі української культури під керівництвом Ігоря Соневицького у суботу, 30-го липня відбудеться Другий музично-літературний вечір з різноманітною програмою. Участь братимуть: поет Б. Бойчук, піяніст В. Марків, співачка К. Чолган (меццо-сопрано), Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької. Ведуча — Л. Крушельницька. Початок о год. 8-ій вечора. Ціна квитків — 12 дол., для сеньйорів — 10 дол., для членів ЦУК — 8 дол.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274 6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434 0237 UNA (201) 451 2200

Бюро УНС у Вашінгтоні
(202) 347 UNAW (202) 347 8631 (факс)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434 0237 (201) 434-0807 (201) 434 3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $55.00 на півроку $32.00 на 3 місяці $17.00
Для членів УНСоюзу $30.00 річно За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Правосуддя і расизм

У Конґресі тепер знаходиться законопроєкт про загострення заходів проти злочинства. Та справа настільки важлива, що „Ню Йорк Таймс" недавно присвятив їй першу обширну редакційну статтю, поклавши натиск на мовчанку президента Билла Клінтона щодо суперечки, яка виринула між Палатою Репрезентантів і Сенатом. Річ іде про так звану расову кляузулю, яка визначає -- дивним дивом — квоту щодо виміру кари смерти відповідно до відношення рас в Америці. Відомо, що виконавцями найбільшого числа злочинів є чорні. Їхні лідери пояснюють це вийнятковою бідністю чорних в Америці. Практично, засуджений на смерть чорний за вийнятково жорстоке вбивство, особливо членів поліції, мав би право відкликатися від того засуду з покликанням на расовий правосудний закон. Такого нема ніде у світі й воно звучить досить комічно. Але група чорних конґресменів має такі впливи в ліберальній Палаті Репрезентантів, що такий законопроєкт з отією кляузулею про расове правосуддя, насправді упривілейовання чорної частини населення, вже перейшов. А втім, республіканці у Сенаті загрозили, що вони будуть вести так званий „філібастер", цебто унеможливлять наради, якщо прийдеться голосувати над тією частиною законопроєкту про нібито расову рівність у судочинстві. В тому законопроєкті передбачається загострення кари за різні злочини, включно із засудом смерти, з докладним поданням за що така кара повинна наступити. Президент Б. Клінтон підписав був подібний закон за свого урядування у стейті Аркенсо, як його губернатор. Він заявив був, що є прихильником такого законопроєкту у Конґресі. Але коли виринула рішуча опозиція республіканських сенаторів, Президент мовчить.

На цьому місці була вже мова, що ані збільшене число поліціянтів, ані навіть підвищення в'язничної кари не зменшить числа злочинів, бо в Америці в'язниці такі, які не лякають злочинців. Пригадуємо, що, наприклад, у стейті Ню Йорк губернатор Маріо Квомо п'ять разів вже наклав своє вето проти схваленої стейтовою асамблеєю кари смерти. В останньому часі Квомо запропонував піддати ту проблему під плебісцит населення нюйоркського стейту. У „Ню Йорк Таймсі" згадано тільки загальниково про загострення судових кар. Не сказано нічого про небувале ніде у світі право адвоката (оборонця підсудного) торґуватися з прокуратором, щоб підсудний міг признатися до меншої вини і дістати меншу кару („плі барґенінґ"). Нема теж ніде у світі такого ліберального поведення супроти арештованих злочинців, яких випускається на так званий „пароль", цебто на волю. Засуджені на смерть, що є дуже рідким випадком, можуть буквально десятками літ правуватися, відкликуючись раз-у-раз від одної судової інстанції до другої.

Проблема злочинів в Америці стала в останньому часі пріоритетом дійсности. Боротьба проти злочинства — добра й необхідна річ. Так само під кінець XX сторіччя самозрозумілою є расова рівність. На превеликий жаль тепер появилася расовість — колись прикметна риса білих американців, а нині вже й чорних у відношенні до білих. Це аномалія, яка з часом, коли пошириться освіта у теперішньому і майбутніх поколіннях кольорових людей, напевне щезне. Покищо ми чуємо раз-у-раз про дискримінацію чорних білими, але насправді маємо наявні приклади, що й діється навпаки.. І це минеться.

КОМАНДУВАННЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ морської фльоти рішило виключити з дії військовий корабель, єдиний що носить назву американського негра Джессі Л. Бравна, першого негра-авіятора у морській фльоті ЗСА, який згинув у Корейській війні. Згаданий корабель буде проданий Єгиптові. Це рішення військово-морського командування є великим розчаруванням для рідні полягого, друзів і зокрема негритянської спільноти.

Ярослав Гайвас

НЕВІДХИЛЬНА ПОТРЕБА

II

Автор цих рядків мав нагоду безпосередньо, особисто на місці приглядатися насамперед підготові, а відтак переведенні виборів. Власне вже у самій підготові, у виступах та акціях тих, що вибори підготовляли, а тим самим за цю підготову відповідають, були немалі, а вагомі помилки і свідомі прогріхи. У вересні-жовтні 1993 року фактично почалася підготова до виборів, хоч розмови про це були вже раніше. Ці перші кроки були безплянові й нецілеспрямовані. Ясне, що першою проблемою, до якої мали взятися, було виразне, чітке устійнення плятформи, на якій треба договорюватися. Плятформа мусіла бути загальнаціональною і державницькою, тобто об'єднувати всіх тих, що стоять непохитно на таких позиціях. Ніхто не міг арогувати собі права рішати, хто є чистоплотний під тим оглядом, а хто ні, кого приймати до спільного фронту, а кого ні. Тим часом якраз вийшло так, що почалися сектярські методи. До розмов цих кличуть, а тих ні. Не маючи твердої плятформи ті перші наради відбувалися в замкнених колах. До того ті кола, не маючи виразного фундаменту, мінялися. Раз з цими, раз з тими. Це створило підстави для такого, що деякі групи, хоч формально належали до національного бльоку, виступали по своєму і загально прийнятих позицій не застосовували в життя. А це ж мусить бути наріжний камінь кожного політичного бльоку: всі притримуються спільних загальних рішень. А цього і до кінця не було і те самсобіпанство здеморалізувало виборця і в деяких областях зчинило чимало лиха.

Розмови тривали постійно, чим ближче до виборів ставали живішими й конкретнішими, накінець, як знаємо виборчий бльок національно-демократичних елементів названо бльоком „Україна", а очолив його Левко Лук'яненко. Надходила, чи точніше наступила зима і, відморозивши собі пальці у вичікуванні на автобуси та тролейбуси, я від'їхав до Америки зимувати.

Відігрівшися в цій благословенній країні і придбавши кожушане взуття, під кінець лютого повернувся я до Києва. В хаті повідомили мене: Вуйцю, сьогодні в 7-ій годині вечора відбувається важлива передвиборча нарада в Домі Учителя, на яку варта піти, бо буде вести її Левко (Лук'яненко). Така нарада і якже не бути? Ми ж у вільному світі навчилися й полюбили „засідати", радити годинами і з чистою совістю удаватися пізно вечором, або навіть уночі, в почутті чесно сповненого обов'язку, додому.

Нарада почалася не в год. 7-ій, а годину пізніше, Лук'яненко, як звичайно, вів її спокійно, з терпеливістю і тактом, часом завеликими. При ньому на чолі довгого стола засіли, ні-то господарі, ні-то почесні гості, що їх при нагоді і без нагоди Лук'яненко запитував, чи бува не захотять вони в даній справі висловитися. Але ще не дійшло до гостріших контроверсій і достойники відмовлялися. А про що ж тут говорили? Про різних кандидатів до парляментарних виборів, кому бути ним, а щодо кого були сумніви. Говорили також про інші формальні передвиборчі справи. Були цікаві виступи людей, що приїхали з провінції, де вони живуть і ведуть передвиборчі акції. В додатку до цього мене пекло питання передвиборчих акцій в терені, поїздок і виступів, взагалі освідомлюючої акції, а не поодиноких кандидатур тому, що як зголошений кандидат на міжнародного виборчого спостерігача, я не повинен втручуватися в особисті кандидатури, а ще більше брати участь у виступах на користь поодиноких кандидатів.

Але час не стояв на місці. Зближалася одинадцята година, а я ще й до того не забув про відморожені пальці, і коли ведучий заявив, що зближається кінець наради, бо програму вичерпано, я „по-англійськи" відійшов. Швидким кроком при злосливому „сибірському вітрі", як там його називають, здоганяв я тролейбус, але в Києві засоби комунікації набиті людьми і як тільки можуть примкнути двері негайно втікають. За неповної півгодини дочекався я під собором св. Володимира чергового автобусу, здобув вхід до нього, а „штурму і дрангу", щоб вдертися до засобів комунікації в Києві я навчився ще два роки тому під час першого перебування в цьому місті, і перед північчю був дома.

Іван Кедрин

Михайло Черешньовський

У минулому році відійшли у вічність Едвард Козак, Петро Мегик, Михайло Мороз, Святослав Гординський та в Канаді Мирон Левицький. Це були світочі малярства, які приєдналися до якого десятка попередніх, що відійшли раніше. Згадати б тільки кількох, як Петро Андрусів, Микола Бутович, Яків Гніздовський, Михайло Осінчук чи Леонід Перфецький — напевно було їх більше, як тут названо. Всі вони були мистцями малярства. Подібне сталося із мистцями-скульпторами. Померли Олександер Архипенко, Микола Мухін і напевно було їх більше, але скульпторів було і є менше як малярів. 20-го липня цього року не стало Михайла Черешньовського. У „Свободі" з 22-го липня була обширна інформація про життя, освіту і мистецькі твори Михайла Черешньовського.

За порівняльним критерієм — Черешньовський був антиподом іншого нашого видатного скульптора — Григора Крука. Коли твори Крука є наче молотом і сокирою різані, то Черешньовського є м'які, естетичні та делікатніші. Авторові цих рядків відомі його прегарна статуя Лесі Українки у Клівленді, іконостас і великий свічник у церкві св. Івана Хрестителя в Гантері та малого формату овальна плоскорізьба „Мадонна". Мистець роздавав ту „Мадонну", білу або позолочену, своїм приятелям і українським установам і вона прикрашує їх стіни.

Мистець, як кожний професіонал, є людиною із тільки йому притаманними рисами вдачі та нахилами. Михайло Черешньовський мав у своєму житті двох богів, яким корився тілом і душею — мистецтво скульптури та Українську Повстанську Армію, в якій воював за своєї молодости.

Перейнявши після Сергія Литвиненка головство в Об'єднанні Мистців Українців Америки, він радів кожною виставкою, яка відбувалася в домівці ОМУА в Ню Йорку. Від довших літ хворів серцевою недугою. Продовжила йому життя дружина Люда, яка опікувалася ним, як мати дитиною.

Вважаючи цей короткий імпровізований нарис як грудку землі на могилу Михайла Черешньовського, великого мистця і патріота, треба висловити співчуття образотворчому мистецтву української діяспори, яке знову зазнало важкого удару, і висловити щире співчуття вдові.

Володимир Сушко

ЩЕ ДО ТЕМИ „ЧОРНЕ МОРЕ ЗАВМИРАЄ"

Під таким заголовком „Свобода" з 25-го червня, покликуючися на статтю Джана Помфрета з газети „Вашінгтон Пост" з 20-го червня ц. р., писала про жахливу долю Чорного моря, родючо-продуктивні води якого, які ще недавно запевняли прожиток рибній індустрії, нині завмирають від надмірного отруєння різними пестицидами, солями важких металів, каналізаційними викидами і найрізноманітнішими іншими хемікаліями, що їх більш ніж 300 рік і річок вливають щодня у це море зі своїми водами.

Для доповнення цієї теми доцільно згадати ще про одного не менш грізного спричинника сьогоднішнього стану Чорного, а з ним і Азовського морів, тим більше, що, як виходить з інформації у „Свободі", Дж. Помфрет не говорив про нього у своїй статті у „Вашінгтон Пост".

Тим спричинником є невелика примітивна тварина — гребінник Мнеміопсіс лейдиї (Mnemiopsis leidyi) зі зоологічної родини Ктенофора (Ctenophora). Він відносно новий у Чорному морі, бо його викрили тут щойно 11 років тому. Копулястим тулубом свого желятинового тіла він нагадує медузу (jelly-fish), але різниться від неї тим, що у воді порушується при допомозі вистаючих з тулуба гребенів, якими гребе під водою немов веслами. Звідси і назва гребінник (conb-fish). Він невеликий, бо розміром є дещо ширший від великого людського пальця.

Д-р С. Коновалов, директор Інституту південних морів ім. О. Ковалевського Академії Наук України, пише в журналі Національного Екологічного Центру України „Ойкумена" (ч. 5—6, 1992), що вперше помічено цього гребінника 1982 року в Судацькій затоці, а в 1988 році він уже був і в Азовському морі. Нині він є скрізь в обох морях. Його правдоподібно було занесено у Чорне море морськими суднами з балястними водами з Атлантійського узбережжя ЗСА, де він водиться в Чесапікській та інших затоках.

Не зустрівши на новому місці суперників, які загрожували б його життю, цей новий поселенець почав неймовірно швидко розмножуватися. С. Коновалов подає, що у липні-серпні 1989 року його біомаса у західній частині Чорного моря в шарі 0—5 метрів становила вже 700 тисяч тонн. Апетит у цього гребінника великий. Він живиться біомасою зоопляктону, на який багатий верхній шар води, а теж з'їдає ікру і личинки риб. Він став серйозним конкурентом багатьох видів риб, які теж кормляться тим плянктоном.

У неймовірно швидкому часі це відбилося на різкому зниженні чисельности, а то і вимиранні окремих видів риб. Інший вчений, д-р С. Воловик з Дослідного Інституту Азовського рибного господарства, подає, що після появи гребінника Мнеміопсіс лейдиї у Чорному морі ловля хамси (рід малих оселедців) та іншої риби впала з 800 тисяч до 50 тисяч тонн. А в Азовському морі лише в одному році після його появи улов шпротів знизився зі 120 тисяч до приблизно 25 тисяч тонн. Хамса вже тоді майже вся загинула у цьому морі. В часі між квітнем і листопадом, каже С. Воловик, він нараховував майже 300 істот гребінника у межах однієї квадратної стопи, стільки його розвелося в Азовському морі.

Який порятунок від цього хижака? Учені поцікавилися, а як він „живе" в Америці?

Виявилося, що у Чесапікській та інших затоках Атлантійського побережжя ЗСА Мнеміопсіс лейдиї не має можливості такого великого спалаху, бо тут він має ворогів. Його, між іншим, з'їдає його таки „родич" Берое ґразіліс (Beroe grazilis) з тої самої родини Ктенофора.

Щоб дізнатися більше про цього „родича", в лютому минулого року приїздив до ЗСА згадуваний вже д-р С. Воловик з Дослідного Інституту Азовського рибного господарства. Він побував у Дослідному Центрі Мерилендського університету в Горн над Чесапіком, а також консультувався з д-ром Ричардом Гарбізон з Океанографічного Інституту в Массачусетс. Про ці його відвідини писав тоді балтиморський щоденник „Сан" у статті його кореспондента Дагласа Бирча з 2-го лютого 1993 року. Статтю Д. Бирча доповнює кольоровий знімок, де видно, як „родич" Берое поглинає гребінника Мнеміопсіс.

На думку С. Воловика, цей Берое дає надію на порятунок для Чорного і Азовського морів від гребінника Мнеміопсіс. Знову ж д-р Р. Гарбізон з Массачусетс суґерує думку, щоб поселити види риб, які, як відомо, теж живляться тим гребінником. Даґлас Бирч закінчує свою статтю думкою д-ра Воловика, що потрібно більш детальних студій, щоб дізнатися як даний новий поселенець буде реаґувати на новому місці, де і солоність і температура вод є інші. А теж дуже важне, щоб бути певним, що не впровадиться у Чорне море ще одного нового хижака.

А покищо гребінник Мнеміопсіс, як і хемічні забруднення, що далі входять з водами рік у Чорне і Азовське моря, продовжують нищити дотеперішню екологічну структуру тих морів. Насувається лише питання, чи прийде цей порятунок вчасно, поки не буде вже запізно?

Владислав Стольников

Міст поміж київських круч

Промінь сонця гойда —
ніби срібну підкову
на щастя —
міст, що в кручас завис,
схожий весь на ланцюг
із роси.
Світ легенду склада —
міст любови у сивому часі
і Творця вічний хист
тут єднає сердець полюси.
В довгу пам'ять моста
посплітались долі з віками...
Серед безлічі стріч
та прощань, розлучань,
самоти —
мить, як віщі вуста,
і мені твоя ніжність, кохана,
зазирнула до віч:
„Залишитись?..
Чи в спомин піти?"
Світ, мов слово, затих...
І дихання в імлу відлетіло.
З нас минуще спливло —
наостанку зболівши на мить.
В злоті храмів святих
зір торкав біле Києва тіло,
дух, любов та зело —
між серцями — од вічности

Владислав Стольников — 33-річний талановий поет з Києва. Він інвалід, хворіє церебральним паралічем. Переборюючи хворобу, Владислав закінчив Київський інститут народного господарства, працював у ньому понад шість років інженером науково-дослідного відділу. Нині В. Стольников — студент філологічного факультету Київського державного університету ім. Т. Шевченка.

Володимир Романюк

НЕ ТІЛЬКИ ПРО МОВУ АНГЛІЙСЬКУ...

II

Галичани, зрештою, повинні нарешті усвідомити, що Україна без потенційно високоіндустріяльного сходу свого, ніколи не стане незалежною державою. Бо її просто знову порозтягують „старший брат" чи „добрі сусіди".

Я, передусім, їхав туди як учитель англійської мови. Але я просто не міг не пропаґувати український націоналізм. Звичайно, не говорив про якісь там партії чи що, але повсякчас наголошував, що вони мають свою самостійну державу і тому мають її міцно тримати, аби знову все не зникло на довгі-довгі роки. Подібні бесіди, очивидно, малися поза лекційними зайняттями...

— Ти відчував там якусь опозицію?

— Як не дивно — ні! Вони були щиро здивовані, почувши, як я, котрий народився і виріс в Америці, добре розмовляю мовою нашого великого українського народу. Зрештою, як я зорієнтувався, більшість з тих людей є наставлена переважно матеріялістично. Вони зовсім нічого проти української мови не мають, але вона, на жаль, не має для них якогось вирішального значення. Це — я переконаний — для поколінь майбутнього. Біда ж і в тому, що харків'яни, гарно володіючи українською мовою, вживають її надзвичайно мало.

— Чи можемо проводити якусь аналогію між русифікацією українців в Україні та англізацією їх у ЗСА?

— Гадаю, хібащо з практичної сторони. Не думаю, що тут можна проводити чисту аналогію. Належу до тих, котрі думають про Америку, як про унікальну інтернаціональну державу, в якій мусить бути щось значне, що об'єднує націю. І, насамперед, це є мова. З практичної сторони, якщо не володієш англійською мовою, то небагато в Америці досягнеш...

Інша справа, що тут не є корисним для нас, якщо, скажімо, родичі можуть виховати своїх дітей в українському дусі, а наче вперто не роблять цього. Подібне я би просто кваліфікував, як ганьбу для всіх нас. Я переконаний, що в Україні через якийсь час все зміниться на краще, стане на належне місце. Що ж до того, чи зміниться з цим ситуація тут, в Америці, то воно для України не є аж таке важне...

— Чи мав ти дискусії зі своїми учнями на тему українства як такого?

— В певній мірі, так. Більше воно, правда, торкалося політики, ніж культури чи мови окремо. Для них, як я вже зазначив, має значення вихід з матеріяльної скрути, а не з кризи духової. Зрештою, був таки один і такий, котрий сказав: „Слухай, Яремо, я в політику глибоко не пхаюся, але маю тобі сказати, що з часом сюди, в Україну, мусить прийти таки український порядок. Якщо в Україні не розмовлятимуть по-українськи, то як нас шануватимуть оті ж, хоча б, Росія чи Америка? Якщо Єльцин, скажімо, не дає великих привілеїв українцям у Росії, то чому український уряд має носитися з росіянами, як зі збитим яйцем?" Зазначу, що мати того мого співрозмовника є українка, а батько — росіянин. І той батько повністю поділяє погляди свого сина!

— Послухай, Яремо: в тебе, часом, не виникало думки про певну формальність проведення курсів, про які тут говоримо?

— Мабуть, ні. То не є формальна справа. Передусім, від „Просвіти". Бо вона там, як і інші громадські організації, що не є під безпосередньою контролею харківської коммафії, дуже раді і майже благають, аби в Харків приїжджало якомога більше свідомих українців.

— Вже декілька разів ти згадуєш мафію...

— Про неї говорю не голослівно. Бо про це там буквально кричить усе трудове місто. Дещо пробиває собі дорогу й в телевізію. Як не дивно, скажімо, асортимент товарів західнього продукування там нині досить широкий. Та далеко не кожному те по кишені...

— От ти згадав також про телевізію. Як воно тобі?

— Українським, в усякому випадку, його не назвеш, бо все „шпарять" по-російськи. Єдина програма, що звучить українською мовою, є УТ-1. Однак сама вона настільки примітивна, що просто нудьга бере, коли на неї дивишся. Не набагато більше об'єктивної інформації черпнеш з газет, які так само відчувають на собі тиск офіційних структур. Тож найоб'єктивнішим джерелом інформації правдивої є саме населення.

Мафію практично не чіпають ні міліція, ні прокуратура, ані СБУ.

— Може повернемося ще дещо до самих курсів...

— Маю відверто сказати ще, що в тій зрусифікованій Харківщині знання української мови є таки далеко краще від пересічного діяспорного нашої молоді. Щодо англійської мови, то вивчати її вирішили там тому, що передбачають зміни в економічній політиці, а з тим і в ширших контактах України зі світом у різних царинах.

Я дійшов, між іншим, до висновку, що подібні курси потрібно провадити в невтральних приміщеннях, де є також люди різних національностей, а тому й більше можливостей об'єднати їх у спілкуванні тією мовою, якої вони в даний момент навчаються. Подібне наставлення у них є щодо вивчення інших мов, як от німецької, французької. Однак, як я переконався, визначальною з іноземних вони вважають мову англійську, яка відкриває їм двері на Захід.

Хотів би також зауважити: таки недостатньою була від харківської „Просвіти" інформація для населення про те, що такі курси почалися. Варто в майбутньому й набагато

(Закінчення на стор. 3)

Наукова доповідь д-ра Л. Романкова у НТШ

Персональні і портативні комп'ютери сьогодні відіграють преважливу ролю. Головними складовими частинами кожного комп'ютера є: екран, клявіятура, півпровідникова й магнітна пам'ять. Магнітна пам'ять, у формі диску, це неначе полиця, на яку складаються усі записані інформації. Завдяки конструкції дисковода записані інформації можна блискавично швидко віднайти і відобразити на екрані.

Саме така магнітна пам'ять та розвиток технології, зв'язаної з нею, була темою популярної доповіді, яку виголосив у НТШ в Ню Йорку 29-го травня ц.р. дійсний член НТШ д-р Любомир Романків, при майже виповненій залі. Д-р Романків підкреслив, що світова індустрія дисководів з магнітною пам'яттю у 1993 році переступила 50 біл. дол. обороту, і у тому відношенні вона рівняється світовій продукції півпровідникової пам'яті. Серцем у дисководі є магнітна головка, яка записує інформації на диску, блискавично швидко віднаходить їх та відчитує за потисненням лише кількох клявішів. Підкресливши величину і важливість цієї індустрії, доповідач пояснив спосіб, яким головки записують і відчитують інформації.

Дисководи вперше були введені фірмою Ай-Бі-Ем в 1954 році. Тодішня машина Рамак 305 мала понад 50 дисків 54 інчів діяметром і була вища за людину. На такій машині можна було записати заледве стільки інформацій, як сьогодні записується на одному диску величиною всього 2 і пів інча на портативному комп'ютері. Головки для таких машин були виготовлювані ручно, дуже складним процесом. З часом, при постійній потребі збільшувати скількість записаних інформацій, прийшлось значно їх згущувати. Це спонукало фірму Ай-Бі-Ем шукати за іншим способом продукції таких головок. Д-р Романків був саме тим, хто з групою своїх співробітників винайшов і опрацював хемічні процеси для продукції мікроскопічно маленьких головок, які прийшли на зміну механічним-ручним процесам. Доповідач ілюстрував великою скількістю кольорових діяпозитивів структури та процеси продукції таких головок, які вже від 1978 року використовуються в усіх комп'ютерах Ай-Бі-Ем з твердими дисками, а від 1982 року продукуються, за ліценцією, усіми фірмами світу, які будують комп'ютери. Д-р Романків вважається фірмами „батьком" цих процесів. У 1993 році він був відзначений золотою медалею Перкіна хемічною індустрією Америки.

Завдяки новій технології виробництва твердих дисків та магнітних головок згущення запису інформації постійно збільшується у два до три рази щодва роки, а рівночасно величина дисків зменшується. Саме це уможливило сьогодні мати легкі персональні і портативні комп'ютери, яких ще тому 10 років тяжко було уявити.

Д-р Романків закінчив свою доповідь ілюстраціями нових магнето-опірних головок, які єдино фірма Ай-Бі-Ем має у своїх машинах вже майже два роки. Доповідач був співвинахідником і цих головок, і хемічних процесів для їх серійної продукції. Доповідач підкреслив, що коли густота запису інформації у перших дисководах у 1957 році була 5,000 інформацій на квадратний інч диска, сьогодні вона досягає 500 мільйонів на квадратний інч. При помочі нових головок можна буде записувати 10 більйонів інформацій на квадратний інч уже у 2000 році. Головки того типу тепер випробовується не лише у комп'ютерах, але й у відеорекордерах і фотографічних апаратах. Комп'ютери, які рівночасно будуть відігравати ролю телефону і комунікаційного центру величиною сьогоднішніх підручних калькуляторів з поємністю, яку тому 10 років мали лише величезні комп'ютери, тепер вже не фантазія, а близька дійсність.

Після доповіді присутні ставили доповідачеві питання і висловлювали свої думки — доповідач давав вичерпні відповіді і пояснення.

Доповідача представляв д-р Василь Калинович, організатор суботніх доповідей в НТШ, подаючи коротко його науковий шлях, яким він дійшов сьогодні до світової слави, як ведучий науковець у ділянці магнітних головок та процесів для їх виготовлювання й застосування електрохемії в електроніці.

Слід підкреслити і подивляти чистоту української мови, яку вживав науковець, що від малого хлопця здобував усі свої наукові знання виключно в англійській мові. Це напевно забрало багато часу і зусилля, щоби піднайти відповідну українську термінологію у такій новій науковій ділянці.

Л. Галібей

Привітали ґрадуантів

Матуранти української парафіяльної школи св. Архистратига Михаїла в Гартфорді, 1993—94 навчального року, (перший ряд зліва): Петруся Іваник, Звенислава Гутникевич, Лора Мельник, (другий ряд, зліва): Володимир Василенко, голова Округи УНС, Михайло Шмуляк, Марко Красій, Ігор Стельмах, учитель історії в школі св. Михаїла, Мирон Заставський, Олександер Швець.

В неділю, 5-го червня, українська громада гартфордської округи відбула традиційний ґрадуаційний обід. Цього року зорганізував і перевів його гартфордський осередок Спілки Української Молоді Америки. Обід відбувся в приміщенні „Блексмит Теверн" ресторації в Ґлестонбері, Конн.

Програмою дня керував Йосиф Лучка, фінансовий референт осередку СУМА. Програму відкрив молитвою катехит української парафіяльної школи св. Архистратига Михаїла в Гартфорді о. Павло Воленський. Формальні біографії всіх цьогорічних ґрадуантів відчитав Петро Зелез, заступник голови осередку СУМА.

В обіді взяли участь зі своїми родинами семеро ґрадуантів університету, американських середніх шкіл, української школи та семеро матурантів української школи св. Михаїла. Ґрадуанти названих шкіл: Андрій Рудько, Христофер Іваник, Ліса Мельник, Наталка Мельник, Стефан Павляк і Василь Платош. Цьогорічні матуранти: Звенислава Гутникевич, Марко Красій, Петруся Іваник, Михайло Шмуляк, Александер Швець, Лора Мельник і Мирон Заставський.

Далі в програмі учитель історії Ігор Стельмах передав офіційний привіт усіх ґрадуантам від дирекції школи українознавства. Він згадав, що мав нагоду вчити майже кожного ґрадуанта в українській школі. І. Стельмах також відчитав свого гумористичного вірша „Наша Українська Школа", в якому згадав пригоди всіх кляс школи, від дошкілля до самої матури.

Голова Окружного Відділу Українського Народного Союзу на Нову Англію Володимир Василенко привітав усіх ґрадуантів і передав матурантам української школи грошовий дарунок у формі чека від УНСоюзу.

Після обіду представники місцевих організацій склали свої привіти ґрадуантам. Виголосив коротке слово до ґрадуантів о.монс. Стефан Чомко, парох церкви св. Михаїла в Гартфорді. Передали свої привіти Організація Оборони Чотирьох Свобод України, Український Конґресовий Комітет Америки, Кооператива СУМА, Жіночий відділ ООЧСУ, Пласт та два відділи Союзу Українок Америки.

Представники української федеральної кредитівки „Самопоміч" в Гартфорді Ярослава Кукіль також передала всім матурантам української школи грошові дарунки від кредитівки.

Програму закрив молитвою о. Яків Нортон, парох української православної церкви в Ню Брітан, Конн. Опісля всі ґрадуанти зійшлися на спільну знимку, а дальше розійшлися на літні вакації.

Н.Н.

Не тільки про мову англійську

(Закінчення зі стор. 2)

Я. Бачинський з групою студентів.

серйозніше поставитися до підбору тих, котрі прагнуть вдосконалюватися в англійській мові, з тим, аби курс проходили справді найбільш перспективні учні, що мали би, принаймні, середній рівень знань.

— Тобі було важко працювати?

— В цілому — легко. Одне, чого бракувало, то це — досвіду. Адже досі я не мав жодної практики викладання англійської мови. І що дістав подібну можливість, принагідно хочу подякувати тим, хто довірив та включив мене до подібної благородної місії в Україні.

...На довшу розмову ми не могли собі дозволити: кожного чекала його праця. Та навіть оті три чверті години здалися усім нам корисними з багатьох оглядів. Щодо нюансів професійних, то, сподіваємося, молодий вчитель поділиться своїми думками з колегами, що працювали як над програмою, так і в самій програмі. Узагальнений же досвід дуже може придатися всім, хто прагне робити свою справу професійно і з користю для всіх.

АЛЬМАНАХ '95

У 1995 році припадає 50-ліття закінчення Другої світової війни. Цій темі й буде в основному присвячений Альманах УНС '95. Просимо авторів надсилати матеріяли до 20-го серпня цього року. — Ред.

З глибоким жалем повідомляємо що дня 24-го липня 1994 р. відійшла у вічність в Торонто Канада

сл. п.

ЄВГЕНІЯ ЯНКІВСЬКА

Покійна була довголітнім і вельми діяльним членом Суспільної Служби Українців Канади та членом-основником Світової Ради Суспільної Служби СКУ.

За довголітню віддану працю відзначено сл. п. Євгенію Янківську Почесним Членством Світової Ради Суспільної Служби СКУ.

У смутку

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
СВІТОВА РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ СКУ

В середу 20-го липня 1994 р. в Ню Йорку в Cabrini Hospital заосмотрений св. Тайнами відійшов у вічність мій дорогий МУЖ

бл. п.

МИХАЙЛО ЧЕРЕШНЬОВСЬКИЙ

ПОХОРОН відбувся 22-го липня 1994 р. на українській православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

У горі:
дружина — ЛЮДМИЛА

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в суботу 28-го травня 1994 р. з волі Всевишнього відійшла у вічність на 91-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ, ТЕЩА І ТЕТА

бл. п.

МАРТА НАДОЗІРНА

народжена в Городиславичах на Холмщині.

Парастас відбувся 30-го травня о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні LILLY-ZEILER в Балтиморі, Мд.

Похоронні відправи відбулися 31-го травня о год. 6-ій веч. в Українській Автокефальній Православній Церкві св. Архистратига Михаїла, а 1-го червня похоронено на українськім православнім цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в глибокому смутку:

доньки — ЕВГЕНІЯ БОБАК з родиною
ОЛЬГА КОРЖ з родиною
сини — ЙОСИФ з родиною
ВІКТОР з родиною

та ближча і дальша родина в Україні, ЗСА, Канаді і Польщі.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок 26-го липня 1994 р. відійшов у вічність по довгій недузі наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п.

ІВАН ПОПЕЛЬ

Нар. 25-го листопада 1907 р. в Медусі, Івано-Франківськ, Україна.

ПАНАХИДА — четвер 28-го липня 1994 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні J.Markewicz, Ню Гейвен, Конн.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — п'ятниця 29-го липня о год. 9:30 ранку в церкві св. Михаїла, Ню Гейвен, Конн., а опісля на цвинтар All Saints Cemetery, Норт Гейвен, Конн.

Залишені у глибокому смутку:

сини — ЯРОСЛАВ з дружиною МАРГАРЕТОЮ
— РОМАН з дружиною ЕВДОКІЄЮ
донька — ІРЕНА з чоловіком ГЕРРІ
внуки — БОГДАН
— МИРОН
— НАТАЛКА і
— КРИС
правнуки — АЛЕКСАНДЕР і
— КРИСТИН
сестра — ОЛЬГА ПАЛАТИНСЬКА з родиною в Арґентині

та ближча і дальша родина в Україні.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в понеділок 25-го липня 1994 р. відійшла у вічність на 70-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБУСЯ, СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

ОЛЬГА ФЕНЧЕН

з ФЕДОРОВИЧІВ

Панахида відбудеться 28-го липня 1994 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

Похоронні відправи 29-го липня з похоронного заведення до церкви св. Юра о год. 9:30 ранку після відправи на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку Н. Дж.

У глибокому смутку:

син — ЮРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ і дітьми: СОФІЙКОЮ, АДРІЯНОМ, і ОЛЕКСАНДРОМ
дочка — МАРТА МкҐРІВІ з мужем РІКОМ
брат — БОГДАН ФЕДОРОВИЧ з дружиною ОКСАНОЮ і дітьми ІГОРЕМ, РОМАНОМ, МАРКІЯНОМ і невісткою ДАНОЮ

та ближча і дальша родина в Україні, Польщі та ЗСА.

З глибоким сумом і болем повідомляємо приятелів, друзів і знайомих та все українське громадянство, що в суботу 16-го липня 1994 року упокоївся в Бозі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами наш найдорожчий і невіджалуваний МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

СВ. П.

МИХАЙЛО ЛАСКА

Нар. 1-го січня 1915 року в Україні.

Виростав та закінчив середню освіту в княжім городі Перемишлі. Довголітній провідний член УВО і ОУН, в'язень польських і німецьких тюрем та концентраційного табору в Авшвіці, активний громадський діяч на поселенні, вірний син Української Церкви і народу.

ПАНАХИДА була відправлена 18-го липня в похоронному заведенні Бугая в Гемтремку, Миш.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 19-го липня, в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку. Тлінні останки спочили на цвинтарі Воскресіння.

Залишені в глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА з дому РАДИЛИЦЬКА
дочка — ЛЕСЯ з мужем ДАВИДОМ
син — ЮРІЙ з дружиною ІННОЮ
внуки — ЗІНА
— МАРКО
— ХРИСТИНА
— ТАНЯ

та родина тут і на Україні

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ

АРҐЕНТИНА МАЄ НАМІР просити скликання Ради безпеки ООН для обговорення обставин терористичної акції, здійсненої в Буенос-Айресі минулого тижня. Бомба зрівняла зі землею семиповерховий будинок, в якому розміщувалися дві головні жидівські організації країни. Згідно з останніми даними, кількість жертв цього варваризму доходить до 60 осіб, ще принаймні 70 рахуються серед тих, що пропали безвісти. Очевидно, їхні тіла поховані під руїнами. Арґентинський уряд прийняв також рішення про те, що міністер закордонних справ Ґідо Ді Телля виступить в Палаті Репрезентантів Конгресу З'єднаних Стейтів і дасть американським законодавцям усі інформації щодо терористичної акції у Буенос-Айресі.

Маємо на складі новий альбом вишивок

КСЕНІЯ КОЛОТИЛО: АЛЬБОМ

Українською, німецькою, англійською та французькою мовами.

Автор-упорядник: Діана І. Богданова

Київ, видавництво „Мистецтво" 1992, стор. 159, з друкарні „Поліграфкнига". Тверда оправа, кольорові ілюстрації, ціна 20.00 дол.

Мисткиня створила понад тисячу взорів за мотивами гуцульської вишивки, зібрала їх, упорядкувала і видала альбом. Бажанням її було популяризувати наше мистецтво між іншими народами, як рівнож підібрати з молодшої генерації охочих продовжувати її діло.

Можна набувати у книгарні СВОБОДИ

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані допучити до ціни 6% продажного податку

УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ ОБРАЗІВ СВЯТИХ, ФЕЛОНІВ ХОРУГОВ, СВЯТОГО ЕВАНГЕЛІЯ

Художник О.В. Дольська

Видавництво „Родовід". Луцьк, з друкарні Вінницької картографічної фабрики, 1992, стор. 10.

Ціна 5.00 дол.

Як сказано у вступі, „не тільки у світському побуті і буденному житті грає вишивка таку важливу ролю. Від споконвіку найшла вона собі доступ до церкви, від споконвіку виповнювалися скарбами українського шитва ткані і орнаментики наші церковні ризниці... Українська вишивка, що почала вже зникати зі світського і церковного життя нашого народу, знову вертає до своїх прав, знову знаходить чимраз ширше пристосування".

Можна набувати у книгарні Свободи.

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

За прискорене включення Придніпровського краю в український культурний простір

Нема сьогодні ніякої таємниці, що незалежність України та її поступове перетворення у розвинуту европейську державу зводить нанівець усю російську історіографію, від Татіщева починаючи та Грековим кінчаючи. Нарешті, хоч і надто поволі, західньому світові, який десятками років дивився на Україну скрізь чад цієї історіографії, розкривається об'єктивна історія України, що, в свою чергу, створює принципово нові політичні, економічні та культурні відносини до неї. Процес цей, однак, складний і повільний не тільки тому, що довгочасові стереотипи і у Европі і у ЗСА не піддаються швидкому подоланню, але і тому, що сама Україна часто не сприяє їхньому подоланню. Крім цього, кримська проблема, тяга східніх і зрусифікованих областей до економічного і політичного зближення з Росією, відсутність чіткої державотворчої ідеології в Уряді України, обструкція економічних реформ лівими силами — затьмарюють добрий праобраз України як держави.

Але не є сьогодні таємницею і те, що повороту до будь-яких союзних утворень, цебто до ліквідації державности України, бути уже не може, хоч загроза є.

Щоб прискорити ліквідацію основних перепон до повної трансформації України у суверена своєї політичної і економічної долі, необхідно взятись за інтенсивне творення сильної інтелектуальної і патріотичної еліти не тільки у її столиці, але і у тих її східніх і південних реґіонах, які відіграють центральну ролю у її економічному житті. На жаль, ці реґіони часто знаходяться поза увагою Уряду. Йдеться тут в першу чергу про Дніпропетровський реґіон, цебто про осередця української індустрії, про його багатотисячну технічну і гуманітарну інтеліґенцію, про його широку мережу наукових, дослідних та освітніх установ, які, на жаль, по інерції продовжують жити і діяти за старими совєтськими моделями і яких ще й досі не залучено до свідомого творення нової системи вартостей.

Для того, щоб допомогти включенню Дніпропетровського та його реґіону у всеукраїнський культурний простір, в 1992 році було утворено Товариство Культурних та Комерційних Зв'язків „Україна-Америка". Засновниками цього товариства, крім нас, дніпропетровців, цебто Володимира Редька, Валентини Тальян, Оксани Буцикіної, Олександра Крикунова, Людмили Якименко, та багатьох інших, були також і громадяни ЗСА Зенон Бабюк, Роман Мац, Юрій Сумик та Левко Майстренко. За цей час, не дивлячись на часто несприятливі умови, ми прийняли декілька груп бизнесменів із ЗСА (фірми North Telexcom, GCC, Metromed Lab та інші), організували їм зустрічі з керівництвом великих державних та приватних підприємств, з муніципалітетом міста, з громадськими організаціями, познайомили їх з історією міста, запорізьким козацтвом в Україні, яке розташувалось саме на Дніпропетровщині. Таку посередницьку діяльність ми будемо дальше продовжувати і розвивати. Наше товариство буде вдячне всім громадським, релігійним і іншим українським організаціям у ЗСА, які сприятимуть нам у активізації таких зв'язків, бо вони посилюють економічне відродження України.

Однак на цьому етапі діяльности нашого товариства більш важливою метою нашої праці є дерусифікація Дніпропетровського реґіону. У вирішенні цієї проблеми ми бачимо доцільним активізувати участь не тільки всіх національно свідомих громадян нашого міста та його реґіону, всі його громадські організації, що стоять на засаді державної незалежности України, але також тих наших співвітчизників, які живуть на всіх континентах світу.

В міру можливостей ми знайомимо дніпропетровців з життям та культурою ЗСА. Маємо добрі зв'язки з посольством ЗСА у Києві через секретаря у справах культури та преси, Мері Крюгер, яка була присутня на відкритті нашого товариства і передала нам літературу про ЗСА. Минулого року за допомогою директора Американського дому д-ра Віктора Китастого, ми зорганізували і провели виставку фотографій „Американський захід". Сподіваємось, що найбільшу допомогу у цьому відношенні нам могло би надати місто-побратим, якого, на жаль, досі не маємо. Це дало б можливість обмінюватись делегаціями у галузях культури, виробництва, просвіти тощо. Сподіюсь, що за час мого короткого перебування в ЗСА мені вдасться знайти відповідного і гідного партнера нашого міста. Але чи не найбільше мені хочеться встановити діловий контакт з тими моїми співвітчизниками, товариствами, установами і взагалі людьми доброї волі, які хотіли б поспріяти нашому товариству у його праці. Конкретно, ми були б безмежно вдячні за наддання нам матеріяльної і фінансової допомоги, за надсилання діяспорної преси, фахової літератури, української зарубіжної белетристики, ліків, вітамінів, а навіть харчів і одягу для тих, що опинились у злиднях. Ми раді б вітати у нашому місті діяспорних мистців, письменників, журналістів, мистецькі колективи, викладачів англійської мови, організаторів кредитових спілок. Одне слово, ми хотіли б звернути увагу діяспори на східні області, зокрема на наш реґіон, і допомогти нам привернути йому його прадідівський козацький характер. Я свідомий того, що діяспорі далеко не всилі вирішувати всі негаразди нашої батьківщини, що в неї самої є свої нагальні потреби, але хай ця допомога, яку вона так щедро надає уже декілька років, буде більше децентралізованою, ніж до цього часу вона була. Україна не тільки Київ і Львів, але також і Дніпропетровське.

Отже чекаю ваших порад, листів, телефонів і зустрічей. Наша адреса: Україна, 320091, Дніпропетровськ - 91, Набережна, 10, а/с 35, Товариство „Україна-Америка", президентові В. Редько, Факс: (0372) 45-2498.

Наша тимчасова адреса в ЗСА: Mr. Volodymyr Redko, c/o L. Maystrenko, 281 Wilder Ave., Staten Island, N. Y. 10306, tel.: (718) 979-2041.

о. Богдан Липський:

ДУХОВІСТЬ НАШОГО ОБРЯДУ

Накладом родини Покійного, Ню Йорк-Торонто, 1974, друком Гармоні Прінтінґ, Торонто, стор. 271. Ціна 9.00 дол.

Передрук у Києві, видавництво гуманітарної літератури „Абрис", 1991, серія „Філософська і соціологічна думка", Київська фабрика друкованої реклами, стор. 271. Комп'ютерне відтворення ориґіналу Г. С. Барановська, Д. Ю. Прилюк.

Можна набувати у книгарні Свободи

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

УКРАЇНСЬКА СТАРОДАВНЯ КУХНЯ

Упорядкування Тамари Шпаковської
Художнє оформлення
Олександра Кота і Віктора Лісовського

Київ, видавництво Спалах ЛТД, 1993, стор. 238. Тверда оправа, ціна 18.00 дол.

Книга знайомить читачів зі стравами та напоями української народної кухні, які готували в різних областях України. Народна кухня — велика спадщина українського народу, яку не слід нам забувати. Народ любить і готує страви української національної кухні, а багато тих страв стали складовою частиною харчування інших народів.

Можна набувати у книгарні Свободи.

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи"
30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302

Прошу змінити мою адресу

- ❑ „Свободи"
- ❑ "The Ukrainian Weekly"
- ❑ „Веселки"

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

Концерти...

(Закінчення зі стор. 1)

лії та інших країнах. Американський дебют мистця відбувся у 1992 році у Флорґамській опері. З того часу співак виступив на музичному фестивалі в Аспен, Кольо., із Спокейн симфонічною оркестрою, на фестивалі у Вексфорд, та інших. У ЗСА Р. Цимбала удостоєний престижевої нагороди „Салліван".

Анна Бачинська, отримавши вищу музичну освіту у Львівській консерваторії, була солісткою Львівського оперного театру, працювала викладачем у Львівській спеціяльній музичній школі, керувала хором Львівського університету. Її концертові виступи відбулися по республіках колишнього Совєтського Союзу, у Польщі та Чехо-Словаччині. У творчому доробку співачки — записи в радіо і на телевізії.

Хор „Думка" з Ню Йорку.

Пластові табори на „Новому Соколі"

Піснями, спортом і юністю бренить пластова оселя „Новий Сокіл". 150 осіб проводить це тепле і погідне літо серед природи. Це вже 42 роки підряд пластова молодь з Баффало і Рочестеру, Н. Й., перебуває на „Новому Соколі" серед природи. Серед таборовиків ви зустрінете також молодь з Вашінґтону, Чикаго, Філядельфії, Дітройту, далекої Каліфорні і сусідньої Канади. Коло 7,000 української молоді отримали пластовий вишкіл на цій оселі коло Баффало від початку її існування. Одним із цих щасливців був і автор цього допису.

Цього року юнацькі табори відбуваються під опікою пл. сен. Христини Ставничої. Командантами табору юначок є ст. пл. Тетяна Ставнича, яка недавно повернулася з однорічного перебування в Україні, і ст. пл. Даріян Куропась. Ст. пл. Оксана Ласовська очолює табори новачок і новаків. Провадить виховною програмою відомий всім „Братчик Славко" пл. сен. Я. Пришляк, а адмініструє оселею пл. сен. Мако Стасюк. Канцелярією завідує ст. пл. Богданна Долішня—Тисовська.

19-го липня відвідав пластові табори головний редактор єдиної української газети в Донецькому „Східній Часопис" Микола Тищенко. Ось які враження він висловив, оглянувши табори: „З почуттям глибокої вдячности та щирого захоплення від усього побаченого і почутого на пластовій оселі „Новий Сокіл" — куточкові України за океаном. Повертаюсь в Україну, щоб показати людям як бережуть і примножують славу Україні її діти, внуки та правнуки в Америці.

Володимир Пилишенко

Справа...

(Закінчення зі стор. 1)

також неґативний вплив кампанії, розгорнутої проти „Бласко" у засобах масової інформації з подачі Верховної Ради України. Це порушило налагоджені контакти з партнерами і послабило кредит довір'я до АСК „Бласко".

За постановою з 27-го січня діяльність „Бласко" перевірено і зловживань не виявлено. Однак 7-го липня Верховна Рада призначила нову комісію, відкликаючись на те, що попередня ревізія була здійснена поверхово. Нова комісія перевіряє всі валютні операції АСК від 1-го жовтня 1992 року.

АНГЛІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ, перевіряючи в порті Філікставн на південносхідньому узбережжі Великобританії корабель, що приплив з Пакістану, виявила в ньому п'ять тонн гашишу. В історії боротьби з наркотиками в Англії такого успіху ще не траплялося. Орієнтовна вартість цієї кількости гашишу досягає 17 міл. фунтів стерлінґів.

АЛЬМАНАХ УНС '94

Пригадуємо нашим передплатникам, які отримали Альманах УНСоюзу на 1994 рік і які з різних причин могли забути вислати належитість за нього, зробити це в найближчому часі. Крім того, повідомляємо, що у нас є ще деяке число цих альманахів. Особи, які бажали б придбати цю книжку, присвячену 100-літтю УНСоюзу, проситься прислати чека на 12 дол. із замовленням до адміністрації „Свободи".

АДМІНІСТРАЦІЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 39-го Відділу УНСоюзу, „Українська Січ" в Сиракюзах, Н. Й.

Від місяця червня 1994 р. фінансовим секретарем є Анна Перун. Вплата членських вкладок: перша неділя кожного місяця від години 11:30 до 1-ої по пол., в залі **УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ.**

Прохаємо членів 39-го Відділу УНСоюзу, „Українська Січ" звертатися у всіх справах членства та забезпечення до фінансового секретаря 39-го Відділу УНСоюзу, „Українська Січ", на адресу

ANNA PERUN
216 S. Wilbur Ave., Syracuse, N. Y. 13204
Tel.: (315) 479-9817

УПРАВА

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ про оголошення у „Свободі" й „Українському Тижневику" (The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи"

✻ ПРАЦЯ ✻

ПОШУКУЮ
людей до праці в Н. Дж. (огрівання-охолодження, водопровідництво) необхідне право їзди. **Тел.: (908) 382-6281 по 8-ій веч.**

HOUSKEEPER
Live-in Manhattan. Responsible woman to take charge of household. Must speak English.
Call 212-794-1489

✻ РОЗШУКИ ✻

ВАСИЛЬ ЙОСИПОВИЧ КОВАЛЕВИЧ
з Сяніцького повіту за вами пошукує сестра Ольга Оринич (Ковалевич). Прошу телефонувати на
1 (301) 926-0410